

Resolució 322/2018, de 8 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 362/2018

Administració reclamada: Federació Catalana de Ciclisme

Informació reclamada: Diversa informació referent al centre de tecnificació esportiva del Ripollès.

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: L'entitat reclamada és una entitat privada, que per tant no és inclosa dins de l'àmbit d'aplicació directa de l'LTAIPBG definit per l'article 3.1 d'aquesta Llei, i en conseqüència la informació que és en el seu poder no és informació pública, sinó privada.

Paraules clau: Federacions esportives. Reclamació contra silenci. Entitats privades. Informació privada.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 2 d'octubre de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 362/2018, presentada contra la Federació Catalana de Ciclisme (FCC), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 d'abril de 2018, després d'exposar diversos antecedents, alguns dels quals haurien afectat al seu fill com a usuari del Centre de Tecnificació Esportiva del Ripollès (CTER) i de fer diverses consideracions sobre el funcionament d'aquest Centre, la persona reclamant demana:
 - 2.1. Una còpia del conveni entre el CTER i l'FCC.
 - 2.2. La normativa específica de tecnificació de la modalitat de trial, que contingui els criteris de selecció dels esportistes, l'estructuració de les activitats de tecnificació, la titulació requerida al personal tècnic, etc., i tota la documentació que acrediti que aquesta normativa es compleix.
 - 2.3. La documentació que demostrï que s'està fent un seguiment personalitzat, a nivell esportiu i acadèmic, de cada un dels esportistes integrants del CTER.
 - 2.4. Els objectius establerts per al nostre fill, la planificació dels seus entrenaments i els informes anuals corresponents a les temporades en les que ha format part del programa de tecnificació.

2.5. Els informes presentats pel coordinador tècnic federatiu.

També demana l'inici de dos procediments d'investigació, un sobre la gestió del CTER i un altre sobre un determinat procediment disciplinari.

3. La Reclamació presentada el 2 d'octubre de 2018 indica que encara no hauria rebut resposta a la sol·licitud d'informació anterior.

Fonaments jurídics

1. *Les federacions esportives queden fora de l'àmbit d'aplicació directa de l'LTAIPBG*

La Resolució de la GAIP 387/2017, de 20 de novembre, relativa a la Reclamació 466/2017 presentada contra la Federació catalana de Taekwondo, entre altres resolucions en el mateix sentit, conclou que les federacions esportives són entitats privades a les que no és d'aplicació directa la legislació de transparència. El relat d'aquella Resolució, aplicable al cas que ara ens ocupa, és el següent:

“L'article 30 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, defineix les federacions esportives com entitats privades, sens perjudici de què puguin exercir per delegació funcions públiques de caràcter administratiu. Així ho expressa clarament el precepte indicat: **Artículo 30.** 1. *Las Federaciones deportivas españolas son Entidades privadas, con personalidad jurídica propia, cuyo ámbito de actuación se extiende al conjunto del territorio del Estado, en el desarrollo de las competencias que le son propias, integradas por Federaciones deportivas de ámbito autonómico, Clubes deportivos, deportistas, técnicos, jueces y árbitros, Ligas Profesionales, si las hubiese, y otros colectivos interesados que promueven, practican o contribuyen al desarrollo del deporte.* 2. *Las Federaciones deportivas españolas, además de sus propias atribuciones, ejercen, por delegación, funciones públicas de carácter administrativo, actuando en este caso como agentes colaboradores de la Administración pública. (...)*

Per una altra banda, l'article 3 LTAIPBG limita l'àmbit d'aplicació directa d'aquesta Llei a les diverses Administracions i entitats que integren el sector públic de Catalunya. En relació amb les entitats privades que exerceixen funcions públiques o potestats administratives, que presten serveis públics o que perceben fons públics per a funcionar o per dur a terme llurs activitats, l'apartat 2 d'aquest article estableix que en aquests casos *el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei (l'LTAIPBG) l'ha de fer efectiu l'Administració responsable. A aquest efecte, les persones i entitats privades han d'informar l'Administració de les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal. També han d'informar de les retribucions percebudes*

pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa.

A la vista dels preceptes citats, cal concloure que la Federació Catalana de Taekwondo és una entitat privada, a la que no és d'aplicació directa la legislació de transparència i accés a la informació pública i, per tant, no és un subjecte obligat a atendre sol·licituds directes d'informació formulades per la ciutadania. De fet, al ser una entitat privada, la seva informació també és privada, resta fora de l'LTAIPBG (que regula el dret d'accés a la informació pública, però no a la privada), i només esdevé pública quan passa a mans de l'Administració, en base a les circumstàncies que escaigui.

En conseqüència, la Federació Catalana de Taekwondo no és obligada a atendre la sol·licitud d'informació pública que li va formular la persona reclamant, i la GAIP no pot admetre la seva Reclamació, perquè no té per objecte informació pública, sinó privada, i perquè no va contra una Administració pública, sinó contra una entitat privada.

Això no vol dir que la persona reclamant no pugui accedir a la informació demanada (o a part d'ella) a l'empara de l'LTAIPBG. El que passa és que l'ha de demanar a l'Administració responsable (que en aquest cas deuen ser els òrgans de l'Administració de la Generalitat competents en matèria d'esport), la qual l'ha de requerir a la Federació si la informació demanada entra dins dels supòsits de l'article 3.2 LTAIPBG citats més amunt, i lliurar-la posteriorment a la persona reclamant".

Com ja s'ha dit, les consideracions fetes als paràgrafs anteriors són plenament aplicables a la Federació Catalana de Ciclisme, que és definida per l'article 1 dels seus estatuts com una entitat privada d'interès públic i social.

En conseqüència, aquesta Reclamació ha de ser inadmesa, perquè l'entitat reclamada és una entitat privada, que per tant no és inclosa dins de l'àmbit d'aplicació directa de l'LTAIPBG definit per l'article 3.1 d'aquesta Llei, i en conseqüència la informació que és en el seu poder no és informació pública, sinó privada.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 de novembre de 2018, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 362/2018, perquè la Federació Catalana de Ciclisme és una entitat privada, que no és inclosa dins l'àmbit d'aplicació directa de l'LTAIPBG, i la seva informació no és pública, sinó privada.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 362/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 8 de novembre de 2018

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.